

habet, ut explicat Cajeranus, legens, *suntum*; quo A-
ut significari per id excludi necessitatibus orandi pro-
peccato, quia illud non habet. Retenta vi advertantur
dictio, verumam, Chaldaica habetur: *verum in*
tempore, quo venient populi multi veluti aqua a, ad eum
appropinquantes, ut malum inferant. Est autem
verus sensus: Ceterum quando jam non est amplius
opportunitas tempus, quod vocatur *diluvium aquarum*
mularum, nemo ad eum, idest, ad Deum, accedit,
ut pro iustitate orare, ac impetrare possit. Sic Rul-
lus, Hieron. AUGUSTINUS, &c. Dicitum porro
tempus est vel extremum iudicium, vel talis vita articu-
latus, talegus tempus, totalis plenum, in quo pro-
videt Deus fore, ut quis non respondeat gratia, sed re-
deatur in interitus suo ab eodem Deo b. Quare diluvium
pro baptismo, in quo non appropinquat peccatum, ul-
tius ipsis rursum, etiam temporialis, non nisi intelligimus, cum Euthymio, & Didymo, necnon cum
Basilio c; non etiam aliter multarum diversa doctrinam
dogmata heretica, cum Augusto, Hieron. Remigio,
Innocentio, Gregorio, Cathodoro, que culpan non impu-
tant sibi, fed Deo, scilicet, fato, & quibus imbuti non
perveniunt ad eum, idest, ad DEUM: Præterea ad
eudem pertinet ieiunium mysticum, diluvium pro vo-
luptatibus carnalibus, ut sumit etiam Innocentius, in
quibus qui lute, non approximat ad Deum, deni-
que pro magnitudine fluctuum, ut placet Hieron. ad
Ruficum d.

Nec ita quoque ad rem videtur sumendo ad eum, id est, an sanctum, qui orat proinquit sua, interpretari, ad istum non pervertores fluctus, qui valabantur impios iudicio: qua una est de expositionibus, quas afferunt Hieron. & Innocentius, vel, quod ait Tolentus sanctum, qui prægenitare ejusmodi tempus tentationis, orando Deum, iesque bene disponendo, non vincendum, ac veluti mergendum.

Minime probabilis illa apud Hieronymum, sine tribulationibus non perventurum sanctum ad Deum: non hic dicitur (*fine diluvio*) sed *in diluvio*: negaturque perventuros in diluvio, non sanctos, sed illos, qui tunc orient, vel orate velint.

Igitur lenitus quem probo, est, in tempore non opportunit vel mortis, vel iudicii, minimè fas futuram accedere ad Deum; aut certè quod ad mortis temporum pertinet, difficilè peccatis onus, quod ad iudicium dicit, etiam impossibile. Mortis tempore morbi dolor meus mortis, amissio rerum charitissimum, peccatorum memoria, de quibus ante non penituit, concientia timens verius, pavor iudicii, inferni trepidatio impugnat Demorum, inveterata in vitis coniectudo, & id genesis alia per difficultem reddunt pene

Lu oblatione pro peccato, in qua neque pecus, neque columba, neque turtures offerri, valuerunt, thuse miti le verbas fit: quia, ut Castor per tropologiam declarat, cui opera deunt prefatitiae ria pro peccatis, vel geminis, quod ea prefatitiae non quievit, sed confitetur dumtaxat in extremo vita illi non adeo certa ipsis promittitur misericordia; sed orationis fiducia tanta concedatur: licet oblatio illi tenius non reperiatur, nec omnino de salute illius sperpetur. Orandum tunc tali, ut dignetur Deus mittere, quod concupiscentia meruit, & adjecere, quod oratio non praeumigra.

Concedo comm̄dum quoque interpretationem est
ut difficultate tempore nihil tantus detinenti patiatur
que hoc pacto, in diluvio aquarum multarum non

que hoc pacci, in alioquin aquarum multarum non
proximitate aquæ ipsæ ad eum, id est, non attingen-
tia ut noceant, & mereant: In tunc canitur:
ita*: Non accedat ad te malum, ex flagellum non

^{10.} *bi⁺; Non accessit ad se matutum, & sagittatum non propinquabit tabernaculo tuo: nempe, quia te D^e pollicetur fore cùm ipso in tribulatione, ut eripiat glorificet h.*

Mutatio perfonarum turbare non debet, aded fari
iaris scripturis, præcipue Prophetarum, & Psalmos
nolitorum: quod transitus a numero singulare per
ralem non etiam infrequens alii in locis. Iamch et
iliud, *omnis*, ut *oravisi ad te omnis sanctus*, aperte ju
poti, ut collectivè accipitur, cum verbo plurali
etiam non approximatur.

- Ad extremum; diluvio, & aquis multis res aduersas designari nullus ignorat, & Psalmi decimi à demonstravimus, Afferimus de aquis multis. Eadem diluvii metaphora Nahum utitur: *k: tibi diluvio preterirent consummationes facies loci ejus.* Id est, adveniente Babylonico exercitu quemadmodum Iacobis exercitu Semperacher nominat aquas fluminis multas. ¶ fortis.

nacherbit nominat aquas fannos matus, & fortis.
Alludent fontanæ scriptores facit ad Noeticum in Diluvium, unde liberatus est Noe cum familia, & ad Egyptiorum in mari Rubro submersione, per quam scripti Hebrei. Diluvium propriè vocant Hebrei תְּבַשֵּׁלָמָה, Greci πλευραν: nomen vero δύση scholasticus quod hic est, significat fluminis inundationem. Sed inde terminum contunduntur. Auctores profani delectantur eadem figura oratione, ut Virgilius.

Diluvio ex illo tot vasta per aquora velti.

Dixerat ante;
Quanta per Ilos savis effusa Mycenis
Tempestas ierit campos : quibus astus uterque

Cheibus inter remonentes imparatos. & incautos occidit.

BChristus ipse præmonens nos imparatos, & incertos occupet Iudicium, quod in mortis etiam tempus quadruplicato prolatu Diluvii exemplo ait p: Sicut enim in diebus Noe erant comedentes, & bibentes, & venis suer eos diluvium illa erit & adventus Filii hominis. De mystice diluvii significacione mala, & bona distinet Pepinus.

1990-1991 学年第二学期期中考试卷

Vers. 7.) Tu es refugium meum à tribulatione, qui circumdedit me; exultatio mea erue me à circumstantibus me.

Imperata jam & accepta peccatorum remissione, postulat liberationem à tribulatione, in quam incidit propter peccata. Ea autem tribulatio erat, vel morbi

C propter peccata. Et tunc
cum plurimi angoribus, vel persecutorum, cum filiis
Absalone, Deum praedicat unicum in malis refugium
praesidiumque, in quo exultare, & gloriari solet,
propter eam jure nunc tuo praetereat enim open poscat, ne
cuperatam perdat.

Mythic vita, Daemones, illecrebit carnis, occasio-
nes peccandi à Patribus expunctor circumdare, sic
de Diabolof erit Petrus quod, quod circuit quæsum: qui
devore. Vallari nos in loco utius vult ab anteriori pa-
to per justitiam: quia qua sunt ante, certa sunt &
certis exercenda justitia est: à posteriori parte per pri-
damentum, quia que iunt retrò, iunt dubia, & in di-
bus adhibundam prudenter: a dextris, per temperantiam
in prosperis: à sinistris, per fortitudinem in adver-
ne premant iniquitas, facuitas, superfluitas, pusili-
nimitas.

Tu es refugium meum.) Hieronym. *Tu es prote-
mea:* Et *in nobis* sebor, *labilibus*, locutae abico-
tus. *Refugii* nomini habitudinem dicit ad eos, qui
gigant, quia sentiunt felicem lade, aut quoniam vere-
ne ledantur. Multo tuis refugium in Deo, quam
arca, tempore diluvii, & quo proxime dictum est
navigantibus, in portu: quam hermaceo, in petra-
bula columba, in foraminibus epidem, cavernaque
ceria: quam obfessis, in arce: quam pullis, in his
temeris, aut in nido. Altissimum et hoc refugium
quo non accedit malum, ut noceat: quo non per-
gun diluvii aqua: quod diluvium gigantes ut vita-
altissimum turrem extriuere voluerunt. De hoc re-
gio, in Psalmum XVII. a & XXV. b & XXX.
impiorum (qui retinente imperiatis propositum deficit)
et refugium peribit ab eis, & sese illorum abominie
animae d.

Chrysolomus & dum referunt inter alia quae re-
bantur super defunctis in gratiarum actionem,
iitdem cum liberatis, à laboribus, meminimus hunc
sum: Tu es refugium meum & tribulatione, &c.
& ex Psalmo vig. simo secundum f. Non timebat mala
nam tu mecum es: & ex c. CXIV. Converteere (au-
terre) anima mea in requiem tuam, quia Dominus
ad te respicit.

*A tribulatione qua circumdedit me. Hieron. A
secus studie me. Alii, Ab angustia, vel tribulacione
studie me. Augustinus, Cassiodorus, Innocentius
terit*

*terium Romanum: Tu es mihi refugium à pressura, A xiste ad auctorem gratiæ Christum, qui meritò dicitur
qua circumdedit me. Psalmus Ambrosianus: Tu exultatio nostra..*

at-
è , Vers. 8.) Intellectum tibi dabo , & instruam te in via
sint hac . qua gradieris : firmabo super te oculos meos .

Hinc ad Psalmi usque finem Graci, ac Latinis Patribus exultabit Dei esse, quibus petitioni Davidis, ut eum a circumstantibus serueret, satisfacti, moneretur Hieronymus non confuevisse prophetas repente perlitas introducere sine ultra praefatione verborum, adhibens hunc locum in exemplum. Simplicior ad litteram fons est de promissione contra hostes externos, ut solleter cavere illos posset, tunc ingredi, & divina protectione defendi. Sed Patres dicunt primo Deum pollicenti scientiam ingrediendi via recta, & ad eam redendi: restituturum quoque priorem benedictionem, gratiamque o. Secundo, ut habeat quis proprium iiii plus cognitionem. Deinde, ad quem tendat, ut confirmetur, siem iterque in haeret in bono: ut habeat perpetuum protectionem Dei p. Tertio ut intelligat, quem laudem Deum cruciari: improbum propterani finit. Hieronymus
ob eratio
in la cap. 12.
Danile

Exultatio mea erat me à circumdantibus me.) Pro
eris, Platerium Ambrofianum, liberis; Platerium Ro-
manum, Augustinus. Casioidus, Rodius. Hieron.
laus mea salvans circumdabat me. Alii : Clamoribus
liberationis circumdabas me, vel cantricis, vel orationibus,
vel cantricis lenti cinges, id est, perfundes me, ut solent
gaudere, & cantare qui è precipitibus, hostibus, liberan-
tur. Posset quoque venti exultatio mea eruer me, aut
erue me. Idem secundum editionem nostram tentus,
orari Deum qui exultatio est, hoc est, causa exulta-
tions solet esse, aqua materia, ut eruer, liberet, redi-
met mala, quis ergo unum, atque circumstant, Hebre-
ei 13. **פָטְלִים** **Ronne palli rhesouani** Ubi prima
dictio ut plura in numeri in ista regimini, sed mihi
tato puncto potest esse numeri singularis cum affixo sin-
gulari primæ personæ **יְהוָה**. Secunda est Imperati-
vus, potestque esse participium conjugationis kal
pol: tertia est futurum secunda persona masculini ge-
neris, numeri singularis, cum affixo item singularis
personæ, **circumdat me**. Credo Lxx. legisse **תְּפִיכְנָנוּ**
מִסְרָאֵת, **circumdatibus me**.

Laudans invocat David a Dominum ut ob iniurias
salvi sit: partim gaudens, gaudentque in spe b: partim
quodammodo gemit inter tribulationes; non deficit
inter angustias sed erigit leit in spem vox exultationis,
& laulus in tabernaculo iustorum e. Hoc ait Gregorius
deesse carmen in nocte, scilicet latitudinem in tribulatione,
ut foris nos sit in circumdatione pressus, sed intus car-
men renonet de consolatione lætitia. *Ibant* & *apostoli*
gaudentes, quoniam contumeliam passi essent, & *Jacobus*
non illis exultare nos præcipi bat, sed ut omnium gau-
dium existimaremus, quoniam in variis tentationes incide-
remus. In libro quo recipit Ezechiel, scriptae erant
lamentaciones, & carmen, & ve: quia sic de ipse gau-
dium predicebat, ut in praesenti tamen prefloras, at-
que angustias indicaret, iuxta idem Gregorius b:
quamvis omnia illa rerum tritium ibi vocabula viden-
tur.

Hab. nonnullam speciem verisimilitudinis aliquorum tropologia, soliditas non tantum, fustis circumdari dumtaxat tribulationibus, ac tentationibus, quia haec non subeunt, aut penetrant, ita ut intus ladeant, atque internis bonis noceant, quia sunt gracie, dona, virtutes, &c. quibus quasi forentes vivant, castigati non mortificentur, quasi tristes, temper autem gaudemus: *is* quam vas frigile frangit posuit, thelae qui in eo portatus, diripi nequeat, & ut Anazarbus verberatus respondit: *Tundi sapientis vas, id est, cæpsum, non qui latet intus animus, velet: quod Christus dixit, occidi corporis, non animam meam.* Cujus exultatio Deus est, ac exultantem materia, ut in alia re nulla exultet, magna fiducia petere poterit eum ab iniuriosis, nec nos fratres Deo suo magnopere tenebitur. In fine verius est *stab*, que vox indicat quanti res momenti sit remissio peccatorum, & gratia ad rationabilem. Vel fortassis denotat longius Davidem prospere-
loqui Davidem in propria perlona, & postquam de suo dixit peccato, utique castigatis a Deo fuerit, & conversus & venias concutens, ac per eternavit petierit, moneat alios, ut edocet exemplo suo dulciter cavere peccatum, ne in eadem incident malo: quod si in hac incident, peccata verintque resistunt, ac peniteant. Multis argumentis confirmat Tolethus, & contra iah refellit. Non obstat, inquit, termo ad singularem perfidiam, ut proprieat puetet Dei esse ad Davidem, David enim ^{d p 44.} etiam aliibi uniu loquitur: *Adi filia, &c. hicque mos est concionantis: ne quia intellectui te dicimus, quod folius videtur Dei.* Eadem namque ratione & Salomon scribit: *Ut datur parvulus astutia, adolescenti scientia, & intellectus.* Aliund penitentem Davidem non sic defecit magnificas repete promissiones Dei, sed ut quos peccato scandalizaverat, penitentem admoneteret. ^{f a. Reg. 14.} juxta Psalmi titulum, quem in penitentia intellectum recuperaveraut, alias comunicaret. Id se alio in Psalmo
^{10.} ^{11.} ^{12.}

— cur ramen has eu
Eusisse patres, quos diri conscientia facti
Mens habet atrocios, & sardo verbore ecclie,
Occultum quarent animo tortore flagellum;
Pana aystem vobemens, & multo grandior illis;
Quas, & Cadibus gravis inventis, & Rhadamanthus,
Nocte, dieque summopissime in pedes secesserunt.
Aliud atroc flagellum reprobat, quod sinatur in plu-
labi criminis, & trahaturque in reprobum sensum; Itum,
quod non flagelletur & non visiterit, sed requiecat
Insignatio Dei in. Hanc gravem offensam talium homi-
num, ut non mereantur iram Dei, & grandem iram
Dei, ut non irateatur: & acerbius flagellum qualiter
penarum temporalium inflictione, ut non flagel-
latur signum damnationis vocant Origenes, Chry-
solomous, Hieronymus, Augustinus q, Gregorius
q, ut profanos nunc Auctores omittant, qui id quoque
videtur, ac pericipient.

Non tibi videatur ingens illud flagellum peccatoris,
sua non videre mal, in quibus non voluntat, nec pe-
culia occasioneque peccandi; quantum fecerit, faciat-
que, dum in peccatis jacer, facturam, non attendere:
nihil de præmiorum, & suppliciorum aternitate cogi-
tare, cæcatur intellectum, obduratecum cor habet
nullum lentire diuinorum rerum gustum; non terri-
minis, non nulli præmis, fatidice fermones de Deo,
de que salute, obdurcentia ad votacionem, & inflati-
tum Dei: monita rejicerere beneficis infeliciter: irri-
tari tribulationibus: ac detrahent fieri: non corrigi-
sique ipsæ eternæ poenas hic quodammodo præcip-
re? ut annotat Gregorius f. Qui præterea & demon-
strar militer gaudiis improborum plerumque tribula-
tiones, atque ex rebus ipsi, ex quibus surperibunt,
flagellari, licet sub sentibus dulicias compunct in-
inebriati abyschio x, & ut virtus docta diligere tritu-
ram y, Eumenius Hugo molestiam occupationum
conscientie removit: vexationes Dæmonum: an-
gores, & sollicitudines: curam de cumulandis, fer-
vandise divitis: hominum aliorum peccatorum in-
festationes. Hec, & his plus peccatoris flagella pro-
pria, præter externas tribulationes ipsi quodammodo
communes cum iusto. Ut meritò prænuntiari pos-
sit multa esse flagella peccatoris, & infinitis quoque
tribulationibus plura, tum majora, quam si sunt iusti
tribulations.

De vario flagellandi modo vel cauffa flagellante nihil
dico, quia certum eadem varierat quodam ratione in
tribulationibus iusti: nempe, quod Innocentius obser-
vat, ut Deus flagelle nonnumquam immediatè, vel
demon, vel aiius homo, vel mundus, vel idem ieiunium.

Flagella.) Hieron, Dolores סְכָנָה maiconio à thema-
tic בְּנֵי chaan, dolore cruciari. Dicuntur סְכָנָה macchah
percussions, & plague, vulgo (ammaccare.) Ex his
dolore existunt: quorum cauffam illam LXX. respi-
cientes, ac figurate per flagella, quislibet alias intel-
ligentes, πέρασον reddiderunt?

Peccatores.) Platerium Romanum, Ambrosianum,
August. & ali in plurali peccatorum. Hebrei, Græ-
ceque singularis numerus est.

Sperant autem in Domino misericordia circumdatib.)

Side panite intelligi placet, is jam inchoans justifi-
ciam peccatoris nomen abolutum non amplius mere-
tur, & cum illo agitur tamquam cum homine non in
funiculis flagellis verberantis birru, sed trahentis Adam
izquierdo lunc vniuersitate dilectionis, & mitercordia; quæ
non cingit, ubique relinquendo, sed circumdat, fig-
mata a. Redemptoris impræmendo. Circumdat ita
quemadmodum, & coronatio in modum sciri bona a Gal. 5.17
voluntatis b, & rufus circumdat veritatis finis quo-
que stetos, denotat, ut sit Innocentius, quod mit-
ericors Deus adest ad fulatum omnia: in omnilioco,
in omni tempore, in omni causa, in omni negotio, in
certis, & in dubiis, in prolixis, & adversis, in corpora-
re, & corde, in praefatis, & futuro. Ubi ambitus often-
dit præterea non exæst meritis aptati præmia, sed illis
majora esse, & ultra condignam. Quem prius circum-
dat tribulatio, & hostes, morte munit, ac protegit mi-
sericordia, tum condono peccata, tum divinis mu-
neribus ornando, tum à periculis, acque tentationibus,
eruendo: denique immixtus Dominus in circuatu d, &
valat e: & diligentibus Deum, omnia cooperantur in e Rom. 8.28
bonum

bonum a, *Mutans sparantes in Domino*, sive iusti, si Apium predicationis hoc Joannes e, Christus f, discipuli eius g, fecerunt *Pententiam agere: appropia-
re etiam recipiencis peccatorum fortitudinem* b, qui
prius fortes erant in colendo vitis, voluntatibusque
flestandis; qui molles, ac lubrici ad volupates, infirmi ad ferendas res adversas, ac tenetiones vincentes;
qui se fedivit, robore corporis, amicis, gratia Principum, abundantia bonorum aliorum valere plus
rimum confidebant. Etenim cognita horum vanitate,
omne praesidium, vireoque in uno Deo collac-
tus. c p. 24. 8.
d T. 102. 4.
Coronandi ritus unde
ritus. e p. 24. 8.
Coronandi quicquam ritus ex eo videtur ortus, quod
illios insignis honis roris patres servato, aut civis, dignus
judicatur, qui muti coruus typum gerit. Quo pacto
unus de pueris Nabal comitibus de David dixit, & mil-
litibus ipsius, quod erant illis pro mero raro in nocte
quam in die, omnibus diebus, quibus pascabant greges apud
eos. f In Moysi cantico pro circumdata rovare, & cō-
sabat, Interpres circumducere dixit: Circundidit eum,
& docuit, & confidit quasquipollum oculi sui. Idem
est in Exodo b: (Circundauit per viam deserto) *sabat*
sabat. Quare sensu hoc etiam loco esse posse, quod
misericordia, tamquam benigna dux, leniter deducet,
ac flecat parentem montis.

Sperantem. Alia Pialteria, sperantes.

Vers. 11.) Lætamini in Domino, & exultate iusti, &
gloriamini omnes recti corde.

R Epondet Iustus principio finis, ut quemadmodum
beatos dixit in principio iustus David, ita nunc
coidem hortetus in fine ad læticiam in Domino, qui
bonorum causa tantorum est, atquepro nonnullis malis,
qua contingat pati, certissime bona percepimus; unde etiam exultent, & glorientur, hi (ad
quod eos ex obliquio invitat,) perseverent in iustitia,
& restituendis cordis, quia recta gignuntur verbis cum
opera; cum pace, & animi tranquillitate, sive iustitia
seme habent semper retinuerint, sive perdunt, pos-
nitudo recuperaverint.

Putabant quidam i, quum plus sit exultare, quam la-
tari, gloriari, quam exultare, prima duo spectare ad
iustitiam, idest, iustificatos a peccatis: primum, ad eos,
quibus remissa; secundum, quibusdetra sunt peccata;
juxta traditum de his distinctionem: tertium, ad illos
quibus non est imputatum peccatum; idest, qui sunt
innocentes, & pte alii habent, unde magis glorientur
licet in Domino k.

Alii læticiam sensu esse de remissis peccatis, ac vi-
tatis malis, exultationem de donis praetentibus, glori-
ationem de futuris carnis: *Gloriamini enim pro filiorum*
1 Rom. 5. 12. *Dei*, & Christus jubet nos gaudente, & exultare,
m Mat. 5. 12 *quoniam merces nostra copiosa est in carnis: sive gaudentes*,
n Rom. 2. 12. *in tribulatione sunt patientes* n, & expectatio futurorum
p. Prov. 10. *læticia o. Summa nequitia est lætari quam male facies* &
p. Prov. 14. *exultare in rebus peccatis* p, ut indicat Basilius: *nos iustus* &
q. 2 Cor. 12. *ut Theodoretus ait, qui erant de rebus factis, in se*
gloriatur, non in Domino q. Misericordia quidem omni-
bus propria, sed peculiai quadam ratione, ut scribit Innocentius, incipientibus convenienti proficien-
tibus lætitia: perfectis, qui metu atrigerint, gloriatio.
Tunc in beatitudine, post refutacionem, corpore
quoque exultare concedetur. Interim iuto modo ror, & caro juli lætatur, ac exultat, non in secundis, &
dicitur dumtaxat, sed in trifidis etiam, adverisque, ut dixit Augustinus & Ruffus, & hic etiam exultant iusti
i, quia non perfusa, inquit Gregor. r, tristitia in corpore,
q. Gal. 6. 14. quibus divina claritas miserationis fulget in mente. Sic
x Rom. 5. 3. gloriatur Paulus in cruce Domini u, & in tribula-
x Cor. 12. 5. tibus x, & in infirmitatibus iuuis. *Glorio in Domino*
Gloriatio in Dominu-
g. quid. sit. *est teste Basilius z, recte facta sua non fibi, sed Domino*
z Reg. 267. *adscribere, in quo confortante possumus omnia a. Veri-*
tatem est laniardi in defensis anima tua b, quæ mala
fune vel bene agere, ut videaris ab hominibus e.

Allicit bonus, ac peritus docto David poenitentes,
ut alacriter inceant post penitentiam, quam tristitia
operator, virtus iter, quod aliperum & injuc-
dum lolet, incipientibus præteritum est. Idcirco principi-
bus est laniardi in defensis anima tua b, quæ mala
fune vel bene agere, ut videaris ab hominibus e.

Apium predicationis hoc Joannes e, Christus f, discipuli eius g, fecerunt *Pententiam agere: appropia-
re etiam recipiencis peccatorum fortitudinem* b, qui maxima
tribulationis mors: & martyri suomet veluti impulso
servit Deo, impendens seipsum, & superimpendens b:
dignus peculiai iure, ut latratis sempiterna sis super caput
eius, atque uigandum, & latitans obtinetat.

a Mat. 5. 2.
b Mat. 5. 2.
c Mat. 5. 2.
d Mat. 5. 2.
e Mat. 5. 2.
f Mat. 5. 2.
g Mat. 5. 2.
h Mat. 5. 2.
i Mat. 5. 2.
j Mat. 5. 2.
k Mat. 5. 2.
l Mat. 5. 2.
m Mat. 5. 2.
n Mat. 5. 2.
o Mat. 5. 2.
p Mat. 5. 2.
q Mat. 5. 2.
r Mat. 5. 2.
s Mat. 5. 2.
t Mat. 5. 2.
u Mat. 5. 2.
v Mat. 5. 2.
w Mat. 5. 2.
x Mat. 5. 2.
y Mat. 5. 2.
z Mat. 5. 2.